“Els refugiats accepten el repte de morir al mar”

“Els que arriben tenen Europa idealitzada; no saben que acabaran al fang de Lesbos”

“El gest d'una mare quan has salvat el seu fill és el reconeixement més gran”

car Camps a la platja del Coco de Badalona, al costat del port on l'ONG t l'oficina. Foto: M.MEMBRIVES.

Va decidir-se a anar a Lesbos després de veure per televisió les imatges d'Aylan, el nen siri ofegat a Turquia. Des de llavors han passat gairebé cinc mesos i el degoteig de refugiats que arriben a l'illa grega és constant.

En deu haver vist molts, d'Aylans, en tot aquest temps.Més de quatre-cents. Un cop vam arribar allà ens vam trobar amb una realitat que no era la que havíem previst. Els que fugen tenen Europa idealitzada. No saben que acabaran al fang de Lesbos i que hauran de caminar seixanta quilòmetres per arribar a un camp de refugiats. Accepten el repte de morir al mar, en són conscients. És una moneda que llancen a l'aire perquè els estan matant de gana. Aquesta és la darrera arma d'una guerra de grans potències que només veuen en Síria una posició geoestratègica.Només d'arribar ja va començar a treure gent de l'aigua?Sí, a les dues hores ja teníem el mòbil i la cartera xops. Al cap d'uns dies tots els grups de voluntaris que hi havia a Lesbos tenia el nostre número de telèfon i ens trucava. La costa és molt escarpada i anàvem per les carreteres de les costes buscant les embarcacions que s'apropaven nit i dia.I ja fa cinc mesos i continua arribant gent.Per molt que Europa hi vulgui fer alguna cosa trigaran com a mínim mesos. Podran aconseguir com a molt desplaçar les rutes d'arribada d'immigrants però no tallar el flux, perquè la gent que arriba fuig de situacions desesperades.Quina és la millor eina per canviar la situació?Explicar el que passa allà tantes vegades com calgui. Vam marxar decidits a ajudar i ens indigna cada cop que se'ns mor un nen. I els polítics vénen a fer-se la foto. Nosaltres ho seguirem denunciant i seguirem treballant mentre ens deixin fer-ho.Han trobat suport?Sobretot de les organitzacions que treballen a Grècia, de la gent que viu allà i també d'algun polític a títol individual. La humanitat està per sobre de les fronteres, les ideologies, les llengües i les religions. El gest d'una mare quan acabes de
salvar el seu fill de morir ofegat és el reconeixement més gran que podem tenir.Fins quan s'hi quedaran?Ara no ho podem deixar. El que hem aconseguit és molt important. A més, tenim llista d'espera de professionals qualificats que volen venir i ara treballem amb els guardacostes. Hem aconseguit humanitzar la feina d'un cos que només actuava com a força repressiva. Tenim un metge que pot pujar als vaixells oficials per certificar que els refugiats estan bé. Som les mans de molts cors que col·laboren amb nosaltres.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 14-02-2016 Pàgina 41
-El Punt Avui. Barcelona 14-02-2016 Pàgina 17
-El Punt Avui. Camp i Ebre 14-02-2016 Pàgina 17
-El Punt Avui. Lleida 14-02-2016 Pàgina 17
-El Punt Avui. Maresme 14-02-2016 Pàgina 17

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/2-societat/5-societat/941428-lels-refugiats-accepten-el-repte-de-morir-al-marr.html?cca=1&piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui